

hann sá þessa hluti, smeygði sér úr skyrtnuni og batt axlaböndunum um mittið. Svo beygði hann sig og fór að þvo sér og sparaði hvorki vatn né sápu. Tvisvar þurfti drengurinn, sem var á þeim aldri, er drengir hugsa ekki mikið um hreinlæti á sjálfum sér, að skifta um vatn áður en stýrimaðurinn væri á-nægður. En þegar þvottinum var lokið og stýrimaðurinn var búinn að nudda sig rauðan um háls og undlit, fór hann ofan í káetuna til að hafa fataskifti.

Stýrimaðurinn kom ekki upp aftur fyr en hann var búinn að borða. Hann borðaði einn, vegna þess að skipstjórinn var ekki um borð. Hásetarnir, sem líka voru búnir að borða, lágu frammi í kringum hásetaklefanum og reyktu. Stýrimaðurinn fylti pípu sína, settist niður og fór að reykja einn sér.

"Eg er að reyna að halda matnum skipstjórans heitum í pönnu á eldinum," sagði matsveinninn og stakk höfðinu út úr eldaklefanum.

"Það er gott," sagði stýrimaðurinn.

"Það er skrítið, þetta ferðalag skipstjórans nú," sagði matsveinninn, eins og út í bláinn, en leit samt um leið ísmeygilega til stýrimannsins.

"Mjög skrítið," sagði stýrimaðurinn, sem var í góðu skapi rétt þá stundina.

Matsveinninn kom út úr klefanum og þurkaði sér um hendurnar á óhreinum strigabuxunum, sem hana var í; hann færði sig nær stýrimanninum og horfði í land, eins og honum væri eitthvað mikið niðri fyrir.

"Hann er sá bezt skipstjóri, sem eg hefi ve-með," sagði hann hægt. "Hefir þú ekki tekið e-því, að það er eins og að það hafi legið hálf illt honum þessar seinustu ferðir núna. Eg sagði honum þegar hann var að fara í land, að við hefðum ágæt kjötkássi í miðdegisnat í dag; og hann sagði bara